

лицею, а ідшлъ тъюжде палицъ похитивъ, бѣже на мостъ,
 и разы нѣкія ѿ тѣхъ, иже въ вѣзмѣнъ своемъ жа-
 лѣахъ по нѣмъ, и паки взытъ пограбѣ, и погибѣ съ
 швомъ. Влади́миръ же свѧтый и прѣчілъ нарочитыи держа-
 въ своє грады прошедъ, и всюдъ народы крестивъ,
 и церкви создавъ, епіскопы же и пресвѣтеры жити оу-
 строивъ, и многу полъвъ всѣй земли Рѡсіїстѣй содѣ-
 лавъ, возвратися въ Кіевъ столыній градъ свой, и раз-
 дѣли землю Рѡсіїскую на дванадесѧть княженій, дванадесѧти сѹнѡмъ своимъ.
 Въ первыхъ старѣйшаго сына своего Вышеслава посади въ великомъ Новгородѣ,
 Изаслава въ Плоцкѣ, Сватополка въ Тѣровѣ, Иро-
 слава въ Ростовѣ. Оумершъ же Вышеславъ въ великомъ
 Новгородѣ, на мѣсто єгѡ преведѣ и из Ростова Иро-
 слава: а въ Ростовѣ посади Бориса, Глѣба же въ Мѣ-
 ромѣ, Сватослава въ Древлѣнѣхъ, всеволода во Влади-
 мирѣ, Мстислава въ Гмѣтороканѣ, Станислава въ Смоле-
 нскѣ, Брачислава на Болынѣ въ Лѣцкѣ, Судислава
 въ Псковѣ. И заповѣда имъ крѣпкѡ, єже жити въ
 любви и соглаſи, и єже не ѿбидѣти дѹгъ дѹга, ни
 преступати предѣловъ комѹждо ѿ предѣленыихъ, но
 въакомъ своего княженія сѫдѣломъ добольствоватися.
 Не мнѣ же заповѣда и сіе, да всакъ въ княженіи сво-
 ему оуможаетъ славъ Христѣ Бога, и ищетъ спасенія
 дѹшъ человѣческихъ, невѣрныя въ вѣрѣ приводѧ, и
 церкви создадѧ. Чесъ ради всакомъ даде епіскопа и прѣ-
 свѣтеры, и тако ихъ оустроивъ, и на княженія ихъ
 разославъ, самъ пребываше въ Кіевѣ, оуже старъ сый,
 и приложаше дѹбрьимъ дѣламъ, церкви и монастыри
 стѣра и сукраща, и милостию ишескѹди вѣбмъ по-
 даваѧ, и трапезы изобильныя въ дворѣ своемъ вишихъ
 ради частю поставляѧ. А иже вѣхъ недѣжній, ни могъ